

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobkyně: **Česká televize**
sídlem Na Hřebenech II 1132/4, Praha 4
zastoupena JUDr. Pavlem Dejlem, Ph.D., LL.M., advokátem
sídlem Vyšehradská 320/49, Praha 2

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 1. 2019, č. j. 1503/19/5300-22444-711887

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žalobkyni se vrací soudní poplatek ve výši 2.000 Kč, který jí bude vyplacen z účtu zdejšího soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení do rukou jeho zástupce JUDr. Pavla Dejla Ph.D., LL.M, advokáta.
- III. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení o žalobě ve výši 13.342 Kč ve lhůtě 30 dní od právní moci tohoto usnesení rukou jeho zástupce JUDr. Pavla Dejla Ph.D., LL.M., advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo podle § 116 odst. 1 písm. c) daňového řádu a zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném pro rozhodná období rozhodnuto o odvolání žalobkyně proti dodatečným platebním výměrům Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „správce daně I. stupně“) ze dne 5. 6. 2017, č. j. 4925775/17/2004-52522-105535, č. j. 4926181/17/2004-52522-105535, č. j. 4926333/17/2004-52522-105535, a č. j. 4926438/17/2004-52522-105535 (dále také společně jen „dodatečné platební výměry“). Správce daně I. stupně dodatečnými platebními výměry stanovil žalobkyni výši daně z přidané hodnoty na výstupu za měsíce září až prosinec 2014 a dodatečným platebním výměrem č. j. 4926438/17/2004-52522-105535 dále uložil žalobkyni povinnost uhradit penále z částky doměřené daně.
2. Podáním ze dne 25. 2. 2022 žalovaný sdělil soudu, že má záměr činit kroky k nařízení přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí postupem podle § 121 a násl. daňového řádu. Důvodem pro tento postup jsou právní závěry vyslovené v obdobné věci týkající účastníků v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2021, č. j. 2 Afs 278/2020-37 týkající se zaokrouhlování koeficientu dle § 75 odst. 3 zákona o dani z přidané hodnoty. Zároveň žalovaný požádal, aby mu soud vrátil spis, který předložil v rámci řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

3. Podáním ze dne 5. 4. 2022 žalovaný soudu mimo jiné sdělil, že již činí procesní kroky ve smyslu § 121 až § 123 daňového řádu a že rozhodnutím Generálního finančního ředitelství ze dne 30. 3. 2022, č. j. 22273/22/7100-20116-705882, které žalovaný přikládá, bylo rozhodnuto o nařízení

přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí podle § 121 odst. 1 daňového řádu. Zároveň žalovaný navrhl, aby soud řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí s ohledem na nařízení přezkumného řízení přerušil.

4. Z rozhodnutí Generálního finančního ředitelství č. j. 22273/22/7100-20116-705882, které bylo přílohou podání žalovaného ze dne 5. 4. 2022, soud zjistil, že Generální finanční ředitelství nařídilo žalovanému přezkoumání napadeného rozhodnutí a uložilo mu, aby v přezkumném řízení posoudil postup výpočtu stanoveného poměrného koeficientu a podle výsledku tohoto zjištění postupoval podle § 123 odst. 5 daňového řádu, neboť po předběžném posouzení došlo Generální finanční ředitelství k závěru, že žalovaný nepostupoval v souladu s § 114 odst. 2 daňového řádu a poměrný koeficient nezaokrouhlil v souladu s § 75 odst. 3 zákona o dani z přidané hodnoty, když při jeho stanovení vyšel z hodnoty procentního podílu přijatých zdanitelných plnění a celkových výnosů za rok 2014 tak, jak jsou prezentovány ve výroční zprávě o hospodaření žalobkyně za rok 2014. Na základě těchto údajů pak stanovil na jednotky procent dolů zaokrouhlený poměrný koeficient ve výši 9 %. Řízení, v němž bylo vydáno napadené rozhodnutí, je proto zatíženo takovými vadami, které svou závažností ovlivňují zákonnost napadeného rozhodnutí, a je na místě nařídít jeho přezkoumání, protože postup žalovaného zapříčinil rozpor napadeného rozhodnutí s § 1 odst. 2 daňového řádu.
5. Vzhledem k tomu, že soud zjistil, že ve věci byl podán zákonem připouštěný podnět na změnu nebo zrušení rozhodnutí, neboť takovým podnětem bylo rozhodnutí Generálního finančního ředitelství č. j. 22273/22/7100-20116-705882, jímž bylo žalovanému uloženo zahájit přezkumné řízení, rozhodl soud ve smyslu § 48 odst. 3 písm. a) s. ř. s. usnesením ze dne 14. 4. 2022, čj. 10 Af 18/2019-91, o přerušení řízení do doby, než žalovaný v přezkumném řízení rozhodne.
6. Dne 20. 12. 2022 žalovaný soudu sdělil, že v rámci přezkumného řízení vydal rozhodnutí č. j. 45768/22/5300-22443-710132 ze dne 12. 12. 2022, kterým bylo rozhodnuto o změně rozhodnutí č. j. 1503/19/5300-22444-711887 ze dne 29. 1. 2019 (napadeného žalobou). Změna se týkala zaokrouhlování koeficientu pro výpočet nároku na odpočet DPH podle § 75 odst. 3 zákona o dani z přidané hodnoty. Uvedené rozhodnutí ze dne 12. 12. 2022 však v době tohoto sdělení nenabývalo právní moci.
7. Dne 23.8.2023 bylo soudu doručeno sdělení žalovaného o tom, že odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 12.12.2022, čj. 45768/22/5300-22443-710132, bylo rozhodnutím Generálního finančního ředitelství ze dne 20.7.2023, čj. 47779/23/7100-30116-705882, zamítnuto, a toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 24.7.2023. Žalovaný navrhl, aby žaloba byla odmítnuta pro nedostatek podmínky řízení, jelikož rozhodnutí napadené žalobou již neexistuje.

8. Městský soud usnesením ze 31.8.2023, čj. 10 Af 18/2019-144, rozhodl o pokračování v řízení, neboť důvod, pro který bylo řízení přerušeno odpadl, protože přezkumné řízení bylo dnem 24.7.2023 pravomocně skončeno.
9. Žalobkyně dne 6.9.2023 vzala žalobu zpět. Poukázala na to, že v přezkumném řízení žalovaný dospěl k závěru, že jím vydané žalobou napadené rozhodnutí bylo nesprávné, pročez vydal Nové rozhodnutí. Žalobkyně proto navrhla, aby soud řízení o její žalobě zastavil a aby žalobkyni v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, přiznal náhradu nákladů řízení (včetně DPH), neboť k zastavení řízení dochází pro chování žalovaného.
10. Podle § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), *navrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) část věty před středníkem s. ř. s. „soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.“*
11. Poněvadž projev vůle žalobkyně prostřednictvím jejího zástupce, jímž jednoznačně došlo ke zpětvzetí žaloby, nevzbuzuje pochybnosti, nezbylo zdejšímu soudu, než aby v souladu s citovaným ustanovením I. výrokem řízení o žalobě zastavil.
12. Jelikož žalobkyně zaplatila za žalobu soudní poplatek ve výši 3.000 Kč a řízení bylo zastaveno pro zpětvzetí žaloby, soud ve výroku II. rozhodl dle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, že žalobkyni vrátí soudní poplatek snížený o 1.000 Kč, tedy ve výši **2000 Kč**, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (§ 10a odst. 1 téhož zákona).
13. Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. platí, že *„žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.“*
14. Ohledně aplikace § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 2. 7. 2008, č. j. 3 Ads 58/2008-54 (rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na: www.nssoud.cz) uvedl, že vezme-li žalobce svůj návrh zpět s tvrzením, že tak činí pro pozdější chování žalovaného, je nutno pro účely rozhodnutí o náhradě nákladů řízení podle citovaného ustanovení chování žalovaného hodnotit ve vztahu k obsahu napadeného správního rozhodnutí. Analogicky je možné uvedený závěr vztáhnout i na řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, tedy na posuzování otázky, zda původně nečinný správní orgán vydal požadované rozhodnutí až v důsledku podání nečinnostní žaloby.
15. Zároveň má však soud za to, že okolností rozhodnou pro vznik nároku na náhradu nákladů řízení nemůže být to, zda je důvodem zpětvzetí návrhu přímo chování odpůrce, nebo jemu nadřízeného správního orgánu v rámci téže hierarchizované struktury. Jestliže navrhovatel vynaloží prostředky na soudní obranu před nezákonným rozhodnutím, a toto rozhodnutí je posléze v průběhu soudního řízení pro svou nezákonnost odstraněno, je z hlediska navrhovatele, účelu zákona i zásad spravedlnosti bezvýznamné, zda nápravu nezákonného stavu zjednal přímo správní orgán, jenž nezákonné rozhodnutí vydal, nebo jemu instančně nadřízený správní orgán. Týž názor zastává také komentářová literatura, podle níž *„nemusí jít pouze o jednání odpůrce, ale i o jednání orgánu nadřízeného nebo podřízeného. [...] Nejčastějším případem, kdy se odpůrci přičítá pozdější chování nadřízeného orgánu, je zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného správního orgánu v přezkumném řízení*

jeho nadřízeným orgánem.“ [Kühn, Z. – Kocourek, T. et al. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer (ČR), 2019; komentář k § 60, marg. č. 13].

16. Z výše uvedeného popisu průběhu řízení vyplývá, že k nařízení přezkumu došlo rozhodnutím Generálního finančního ředitelství č. j. 22273/22/7100-20116-705882, v rámci kterého bylo žalovanému uloženo, aby v přezkumném řízení posoudil postup výpočtu stanoveného poměrného koeficientu a podle výsledku tohoto zjištění postupoval podle § 123 odst. 5 daňového řádu, neboť po předběžném posouzení došlo Generální finanční ředitelství k závěru, že žalovaný nepostupoval v souladu s § 114 odst. 2 daňového řádu a poměrný koeficient nezaokrouhlil v souladu s § 75 odst. 3 zákona o dani z přidané hodnoty, když při jeho stanovení vyšel z hodnoty procentního podílu přijatých zdanitelných plnění a celkových výnosů za rok 2014 tak, jak jsou prezentovány ve výroční zprávě o hospodaření žalobkyně za rok 2014. Na základě těchto údajů pak stanovil na jednotky procent dolů zaokrouhlený poměrný koeficient ve výši 9 %. Řízení, v němž bylo vydáno napadené rozhodnutí, je proto zatíženo takovými vadami, které svou závažností ovlivňují zákonnost napadeného rozhodnutí, a je na místě nařídit jeho přezkoumání, protože postup žalovaného zapříčinil rozpor napadeného rozhodnutí s § 1 odst. 2 daňového řádu.
17. V souladu s tímto pokynem žalovaný postupoval a v rámci přezkumného řízení vydal rozhodnutí č. j. 45768/22/5300-22443-710132 ze dne 12. 12. 2022, kterým bylo rozhodnuto o změně rozhodnutí č. j. 1503/19/5300-22444-711887 ze dne 29. 1. 2019 (napadeného žalobou). Změna se týkala zaokrouhlování koeficientu pro výpočet nároku na odpočet DPH podle § 75 odst. 3 zákona o dani z přidané hodnoty, a v důsledku této změny došlo ke snížení doměřené daně včetně penále. Odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 12.12.2022, čj. 45768/22/5300-22443-710132, bylo rozhodnutím Generálního finančního ředitelství ze dne 20.7.2023, čj 47779/23/7100-30116-705882, zamítnuto, a toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 24.7.2023. Výsledkem přezkumného řízení tedy bylo konstatování nezákonného postupu výpočtu

stanoveného poměrného koeficientu v žalobou napadeném rozhodnutí a v důsledku toho snížení daňové povinnosti žalobkyně.

18. Za těchto okolností žalobkyni svědčí důvod pro přiznání náhrady nákladů řízení pro pozdější chování žalovaného dle § 60 odst. 3 s. ř. s. Soud neshledal, že by zde byly důvody zvláštního zřetele hodné, aby žalobci náhradu nákladů nepřiznal podle § 60 odst. 7 s. ř. s.
19. Městský soud proto přiznal žalobkyni náhradu nákladů za nevrácenou část soudního poplatku ve výši **1.000 Kč**. Dále městský soud přiznal žalobci náhradu nákladů spočívajících v odměně za poskytnutí právních služeb advokátem. Tato náhrada spočívá podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. advokátního tarifu v náhradě za úkony příprava a převzetí věci, sepisu žaloby a sepisu zpětvzetí ve výši 3.100 Kč za jeden úkon (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu) a v paušální náhradě nákladů advokáta za tento úkon ve výši 300 Kč podle ustanovení § 13 advokátního tarifu, celkově tedy 3 x 3.400 Kč, tj. **10.200 Kč**. Advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, částka odměny se tedy zvyšuje o částku této daně ve výši **2142 Kč**. Celkově tedy městský soud žalobkyni přiznal výrokem III. náhradu nákladů ve výši **13.342 Kč** (1.000 + 10.200 + 2142 Kč) a k její výplatě stanovil žalovanému přiměřenou lhůtu.
20. Soud vyzývá právního zástupce žalobkyně, aby obratem sdělil číslo účtu, na které má být poplatek vrácen.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze v části I. a II. výroku podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení; kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu, je však nepřípustná. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. září 2023

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.
předsedkyně senátu